

ταῦτα μετέβη εἰς Γερμανίαν, ἵνα διδαχθῆ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην. Λαβὼν δὲ τὸ δίπλωμα τοῦ Δόκτωρος, ἐκλεξεν ὡς δ.α. μονίην του τὸ Βουκουρέστιον, ἐπαγγελθόμενος τὴν ἱατρικὴν μετ' ἐπιτυχίας. Θεσώτης ὁμως τῶν Μουσῶν καὶ μάλιστα τῆς Μελοπομένης, ἐκαταγίνετο εἰς μεταφράσεις Ἰταλικῶν ἢ Γαλλικῶν τραγωδιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπαριστάνοντο ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Βουκουρεστίου, τοῦ ὁποῖου αὐτὸς ἦτον ἡ ψυχὴ. Ὅσον δὲ ἠγάπα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους του, τοσοῦτον ἐπροσπάθει νὰ μετριάσῃ τὴν ὀρμὴν τῆς νεολαίας, διαστάζων περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ μεγάλου κινήματος, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν, ὅτι δὲν εἶχε φθάσει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Ἀλλὰ ἐνθουσιασθεὶς μετὰ τοσούτων ἄλλων, καὶ ἀπατηθεὶς ἀπὸ ἓνα σχέδιον κατ' ἐπιφάνειαν μόνον καλὰ ὀργανισμένον, ἔδραμε γενναίως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ἦτον εἰς τῶν πρώτων Ἱερολοχιτῶν, σωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος εἰς Τρανσυλβανίαν μετὰ τὴν καταστροφὴν ὀλοκλήρου τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Ἀπεβίωσε πένθης σχεδὸν, καταγινόμενος εἰς τὴν σύνταξιν ἐνὸς πονήματος *Κατήχησις Πολιτικῆ*, ἐπιγραφομένου, ὅπερ δὲν ἐξεδόθη. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 368 καὶ 575.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ἐξ Ἀχαρνανίας. Ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τούτου εἶναι γνωστὸς εἰς λόγιος

ἄνθρωπος γεννηθεὶς ἐν Ἀχαρνανίᾳ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 11^{ης}. ἔατονταετηρίδος, ὅστις ἐθεωρήθη ὡς ἄθεος ὑπὸ τῶν κληρικῶν, ἕνεκα τῆς ἀμαθείας τῆς ἐποχῆς ταύτης, καθ' ἣν ἡ νέα φιλοσοφία ἦτο σχεδὸν ἄγνωστος. Οἱ ἐν Βιέννῃ ὁμως ἔμποροι ὁμογενεὶς ἐξετίμησαν τὴν παιδείαν του, καὶ ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνη ἐτυπώθη τὸ φιλοσοφικὸν πόνημά του. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 191.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (*Ἀθαλάσιος*). Διάφοροι συγγραφεῖς ὠμίλησαν περὶ τοῦ Λυρικοῦ ποιητοῦ τούτου τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Κατὰ τοὺς μὲν ἐγεννήθη τὸ 1760 ἔτος ἐν Καστορίᾳ, πόλει τῆς Μακεδονίας, καὶ κατὰ τοὺς δὲ ἐν Ἰωαννίνοις. Ὁ περιώνυμος γυμνασιάρχης Λάμπρος Φωτιάδης τὸν ἐκήρυξε λογιώτατον ἄνδρα, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα Ἀλέξανδρον Μουρούζην, ὅστις τὸν ἐδέχθη εἰς τὴν αὐλήν του ὡς διδάσκαλον τῶν τέκνων του. Ὁ Χριστόπουλος θεωρεῖται ὡς αὐτουργὸς νέας μεθόδου περὶ τῆς συντάξεως Γραμματικῆς τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης, καὶ ὡς νέος Ἀνακρέων. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἐκφράσθη περὶ αὐτοῦ Ρίξος ὁ Νερουλὸς ἐν τῷ πονήματί του *Cours de littérature grecque-moderne* ἐπιγραφομένῳ, σ. 121. — Ce système consiste à écrire la langue grecque moderne telle qu'on